

44 e Nieuwsbrief Juli 2022 Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles

Wanneer u de nieuwsbrief van de WHR niet langer wenst te ontvangen of bij wijziging van uw (e-mail)adresgegevens) dit graag doorgeven aan de WHR:

wg.roncesvalles@santiago.nl

De WHR is in principe alleen bereikbaar op bovenstaand email adres. Gebruik dus niet de privé emailadressen. Soms wordt de vraag dan pas in een later stadium beantwoord. Alle werkgroep leden hebben toegang tot bovenstaand mailadres, zodat er direct gehandeld kan worden.

Henk Trimbach voorzitter, An Pikker. penningmeester,
Janine Verhaaf-Maaskant secretaris, Hans Perik planner,
Peter Stoks P.R. Noortje Spekman-Waasdorp, Handboek, Libro
en Nieuwsbrief (redactie)

Berichten van de Werkgroep

COVID

Maandag 27 juni j.l werd de voorzitter Henk Trimbach gebeld door de Jefe van groep 9. Twee Hospitaleros waren positief getest op Covid. De dag daarna kwam er een derde Hospitalera bij. Hoewel zij bijna geen klachten hadden, hebben zij wel direct de nodige maatregelen getroffen.

Woensdagavond heeft de WHR met spoed via Teams vergaderd en besloten een protocol te schrijven, dat donderdag 30 juni aan de groep is gestuurd en tevens op de laptop is geplaatst. Later wordt deze nog aangepast met de ervaringen van P 9.

Alle volgende groepen krijgen dit protocol, samen met de welkomstbrief meegestuurd.

Bezoek van het NGSJ

Eind juli bezoekt de voorzitter van het NGSJ, Peter Hesseling, op zijn fietstocht naar Santiago, Roncesvalles. Hij zal daar stil staan bij het feit dat er nu een 20 jarige samenwerking bestaat tussen het NGSJ en het Colegiata.

Uitvallers in groepen

Helaas is er een aantal Hospitaleros, die wegens diverse oorzaken hebben moeten afzeggen. De WHR heeft gelukkig tot nu toe steeds vervanging

kunnen regelen. Dank aan de Hospitaleros, die tweemaal gegaan zijn en ook nu nog gaan afreizen.

Aantal pelgrims

In de afgelopen periodes zijn het volgende aantal pelgrims ontvangen.

P 1	578
P 2	655
P 3	1966
P 4	2668
P 5	3109
P 6	3042
P 7	2605
P 8	2089

Branden

Tijdens de extreme hitte in Spanje, eind juni, zijn er, vooral in Navarra, heel wat branden ontstaan. De pelgrims mochten vanaf Pamplona tot Logroño niet verder lopen. Zij werden met bussen vervoerd tot aan Logroño.

DON JESUS

Nog steeds is Don Jesús, dagelijks tijdens de Mis op het altaar aanwezig. Hij wordt binnenkort 97 jaar. Hij is de eerste prior waar de WHR in 2002/2003 voor het eerst contact mee kreeg.

OPROEP aan de Hospitaleros

Zijn er Hospitaleros die al méér dan 8 Compostelas hebben?

Hospitalero Kees Ebbenhorst is eind juni voor de 8e maal aangekomen in Santiago de Compostela. Deze keer heeft hij gelopen vanaf Burgos. Zijn eerste pelgrimstocht was in 2008 vanuit Nederland.

Tot nu toe heeft hij dus 8 keer een Compostela ontvangen en in de afgelopen jaren ook 2 maal een certificaat Fisterra.

Welke Hospitalero heeft er meer dan 8 ontvangen? Schrijf even een email naar:

wq.roncesvalles@santiago.nl

Weetjes

Op de balie in Roncesvalles staat sinds dit jaar naast ons eigen Donativo varkentje een tweede Donativopot.

Onduidelijk is nog steeds waarvoor deze gebruikt wordt. Navraag bij Marisol: footje voor de medewerkers Colegiata en geld voor een bedticket als pelgrims echt niet kunnen betalen.

Maar op het blikje staat iets van kinderfonds.

Onduidelijk allemaal en een beetje nadelig voor onze eigen Donativo.

PECHVOGEL PETER STOKS

Wat een gedoe.

Er kwam bij Hans Perik een bericht binnen van de Jefe van groep 8. Die groep staat gepland om vanaf 10 juni tot en met 24 juni in Roncesvalles te gaan klussen. Maar twee Hospitaleros hebben door gezondheidsproblemen zich pardoes moeten afmelden. Gezien de toeloop van pelgrims die wordt verwacht is een groep van uiteindelijk 6 Hospitaleros iets te mager voor al die klussen die aldaar gedaan moeten worden. Meteen wordt door onze planner Hans Perik alles op alles gezet om vervanging te vinden. Maar na ettelijke telefoontjes bleek dit op korte termijn een mission impossible. Eventuele gegadigden bleken al andere opties, vakanties of bezigheden te hebben. Wat nu te doen?

In een dergelijke situatie wordt uiteindelijk gekeken naar de mogelijkheden van de werkgroepleden zelf. Die waren uitermate beperkt. Een aantal was al op vakantie of zouden daarna gaan Hospitaleren, of stonden op punt zelf met vakantie te gaan.

Het verzoek om in te vallen kwam ook terecht bij Peter Stoks, één van de werkgroepleden.

Hij staat op punt om naar Italië te gaan. Zijn auto blinkt al helemaal gepoetst voor de deur, de koffers staan al gepakt klaar en diverse hotels op de route zijn al geboekt.

Maar dat verzoek van Hans echode maar door zijn hoofd. Gewoon negeren en doorgaan met pakken, dacht hij nog. Maar als ongewenste oprispingen kwam dat verzoek en de hulpvraag van groep 8 keer op keer weer naar boven. Daarbij trekt Roncesvalles als een soort onzichtbare maar uitermate sterke magneet hem bijna uit zijn voegen.

Hij legt uitermate voorzichtig, maar ook behendig en bijna manipulerend de vraag voor aan zijn vrouw, die net de laatste was in de droger gooit. Met een blik van "daar heb je hem weer", kijkt zij ietwat stuurs terug. "En onze dochter dan in Italië die ons verwacht en de oppas op ons kleinkind daar dan?", vraagt zij op een dusdanige strenge toon, dat hierop ingaan totaal zinloos is. "Ja, je hebt ook eigenlijk wel gelijk", zeg hij dan vanwege de lieve vrede. Met een dikke pruillip pakt hij de landkaarten om voor de zoveelste keer de route naar Italië te bekijken.

Margreet, zijn vrouw, komt naast hem zitten. "Als je echt zo graag wilt en zo nodig moet, passen wij daar wel weer een mouw aan", zegt zij. Wat een moordwif dacht hij nog. "Wanneer ga je dan?", vraagt zij. Maar hij zit alweer achter zijn PC om te bezien hoe snel hij in Roncesvalles kan zijn. "Gekke hobby heb je toch", zegt Margreet tegen hem.

De volgende dag staat hij al vroeg op Schiphol. Ruim voldoende tijd om naar de gate te komen. Maar wat een drukte. In een ellenlange sliert vakantiegangers zigzagt hij keer op keer langs dezelfde personen die hij nu al meer dan 20 keer gezien heeft. Bij elke bocht die genomen moet worden komt hij die weer tegen. Na een dik anderhalf uur staat hij eindelijk bij de security check. Nadat zijn bagage is bekeken en nadat hij door de securityscanner is geweest, zijn broek weer is vastgegespt en alle spullen weer ordentelijk in zijn rugzak zitten, loopt hij door de hal op zoek naar een stevige bak koffie. De gate gaat open en hij kan boarden. Een stewardess bij de ingang van het vliegtuig houdt hem tegen. Zijn rugzak mag niet mee naar binnen als handbagage, omdat er binnen te weinig ruimte is. Hij is het daar niet mee eens. Juist ook omdat hij altijd zo reist en nog nooit zijn rugzak heeft moeten afgeven. Hij weigert zijn rugzak dan ook af te geven. Een tweede stewardess komt er aan die nog luider en dringender het verzoek van de KLM herhaalt. Dan komt er ergens uit een nog niet opgemerkte hoek een securitymijnheer aan die de dames assisteert om hem te dwingen zijn rugzak af te geven. Er wordt hem verzekerd dat die rugzak meegaat met deze vlucht en dat hij die op het vliegveld in Bordeaux op de lopende band weer zal aantreffen. Uiteindelijk zoekt hij zijn plek op in het vliegtuig. Stoel 23A. lekker bij het raampje. Zijn stoel blijkt kapot en maar op één stand te kunnen staan. Ligstand achterover, bijna op de schoot van de achterbuurman. Maar ja, het is nog geen anderhalf uur. Dat is makkelijk uit te houden. Nog niet eens de lucht in en achter hem begint eerst het kind te kotsen gevolgd door zijn vader die pal achter mij zit. De zure penetrante lucht van die kots blijft maar om zijn neus circuleren. De rugzakstewardess loopt langs hem om de boel te redderen. Terloops vraagt hij haar naar een andere stoel. Die herkenbare zelfde strenge blik wordt door haar weer tevoorschijn gehaald en bits vertelt zij dat alles vol zit. “Daar geloof ik niets van”, zegt hij. “Ik heb net gehoord dat er zeven personen niet zijn op komen dagen, dus er moet plek zat zijn”, probeert hij nog in te brengen. De rugzakstewardess loopt met twee volle kotszakken, zonder maar iets te zeggen terug naar de captain die voor de hapjes zorgt. Op Mérignac Airport, het vliegveld van Bordeaux, wordt band 2 aangegeven voor de bagage uit vlucht KL1315 uit Amsterdam. Heel wat bagage komt op de band en wordt door gretige handen ervan afgegrist. Maar nog steeds geen mooie rode rugzak. Een laatste koffer blijft op de band rondjes maken. Er staat niemand meer langs band 2 en de

ruimte is helemaal verlaten. Hij klampt een medewerker aan die hem rustig uitlegt dat hij wel kan fluiten naar die rugzak. “Als hij niet op de band ligt, is die niet meegenomen”. Via sluipgangetjes komt hij in een ruimte waar vermissing van bagage kan worden opgegeven. Daar blijkt hij niet de enige te zijn. Weer wachten en ondertussen maar hopen dat die rugzak toch nog terecht komt. Een liefvallige Franse freule van vermiste spullen helpt hem verder. Hij moest opgeven waar diezelfde avond de rugzak nog kan worden afgeleverd. Dat is dan in het hotel in Bayonne waar hij een hotel gereserveerd heeft. Gelukkig heeft hij nog zijn paspoort en geld, maar voor de rest heeft hij niets. Hij stapt in de bus naar het station van Bordeaux. Daar pakt hij de trein naar Bayonne en loopt met zijn ziel onder de arm naar het hotel. Een uiterst gerieflijk hotel, waarvan hij nauwelijks kan genieten. Hij is kwaad op die opgedirkte tut van de KLM die haar woord niet heeft gehouden en hierdoor zorgt voor al deze ellende.

Dag 1 zonder rugzak.

Nog steeds geen spullen en die zijn gisteravond in het hotel ook niet afgegeven. Geen jas, geen pyjama, geen warme kleding, geen tandenborstel, geen schoenen, geen onderbroeken, niets. Na uren in de wacht te hebben gestaan en diverse keren van de lijn te zijn afgegooid heeft hij eindelijk iemand kunnen spreken. De rugzak is getraceerd en zal vanavond in het hotel worden afgeleverd. Dat geeft de burger weer moed en na wat inkopen te hebben gedaan om de eerste nood te lenigen, ziet de wereld er weer anders uit. Vandaag komen ook drie Hospitaleros aan die hij wil begroeten in het station van Bayonne. Morgen gaan ze dan met z'n vieren met de trein en bus naar Saint-Jean-Pied-de-Port om van daaruit met de taxi naar Roncesvalles te gaan. Het wordt met hen een gezellige avond en na diverse tapas en drankjes, loopt hij vol verwachting terug naar het hotel. Nog steeds geen rugzak.

Dag 2 zonder rugzak.

Hij vindt het jammer dat hij niet met die drie Hospitaleros kan meereizen, maar die rugzak is nog steeds niet geleverd. Weer bellen, weer wachten en uiteindelijk een bericht dat de rugzak er vanmiddag zou zijn. Na wat geslenter door Bayonne en het doen van wat boodschappen wacht hij hoopvol af op de zo gewenste levering van zijn rugzak. De tijd verstrijkt en maar weer bellen. Hij krijgt te horen dat zijn rugzak door een verkeerde code nu in Lyon is. Het is maar goed dat Jacobus niet kon horen wat hij allemaal in de hotelkamer als verwensingen richting de KLM heeft

afgevuurd. Weer wachten dus, maar morgen zou die rugzak zeker komen.

Dag 3 zonder rugzak.

Hij heeft maar een broek gekocht en wat shirts. De was heeft hij ook al gedaan en alles ruikt weer heerlijk fris. Bayonne heeft hij al wel gezien. Maar hij loopt toch door diezelfde straatjes zijn tijd te vermorsen. Weer op een terrasje, weer aan de thee, weer een tapas, weer een toetje, weer naar het hotel om te zien of die rugzak al gearriveerd is. Niet dus en na weer wat bellen kreeg hij een vriendelijke man uit Lyon aan de lijn die hem vertelde dat de rugzak nu via Parijs naar Biarritz is verzonden. Maar zeker is dat hij niet vanavond kan worden geleverd.

Dag 4 zonder rugzak.

Hij heeft doorgegeven dat de rugzak niet in Bayonne moet worden afgeleverd, maar in een hotel in Saint-Jean-Pied-de-Port. Dit omdat hij dan de volgende dag sneller naar Roncesvalles kan komen en meteen kan beginnen met het hospitaleren. Na een mooie trein- en busrit komt hij in het pelgrimsstadje Saint-Jean-Pied-de-Port aan. Die dag loopt hij een stukje van de Route Napoleon die doorgaans gelopen wordt door de vele pelgrims richting Roncesvalles. Hij voelt zich brak en steeds meer verkouden worden. Bij de apotheek haalt hij wat medicijnen tegen verkoudheid en een test om te zien of hij niet is besmet met het Coronavirus. Gelukkig is die test negatief. Maar hij blijft rillerig en besluit daarom even in bed te duiken. Om 21.00 uur wordt hij door de eigenaresse van het hotel wakker gebeld. De rugzak is gearriveerd en als een kind zo blij rent hij naar beneden om bij de balie de lang vermiste rugzak op te halen. Wat een genot om alles weer te hebben.

Eindelijk weer Hospitaleren.

Vroeg met de taxi omhoog om zo snel mogelijk in Roncesvalles te kunnen beginnen met het Hospitaleren. De groep is bijzonder

sympathiek en de Jefe is een toffe peer die eenieder in zijn waarde laat en de talenten van de Hospitaleros laat prevaleren boven strakke plannings.

Mijn griep zorgt voor een oorverdovend gesnurk, waardoor mijn kamergenoot vlucht naar de derde etage om toch daar verder ongestoord te kunnen slapen. Om herhaling te voorkomen heb ik daar zelf een oplossing voor gezocht en slaap nu alleen. Het zijn weer mooie dagen met leuke en interessante ontmoetingen, indrukwekkende verhalen van pelgrims. Het werken met de andere Hospitaleros is top. Eenieder zoekt zo zijn eigen plek en 's-avonds is het een dolle pret. Die dagen vliegen voorbij en mijn griep is redelijk onder controle. Voor alle zekerheid hebben we toch weer getest op Corona, maar gelukkig is (nog) niemand besmet.

De laatste dag gaat in. Poetsen, poetsen en poetsen. Een van onze Hospitaleros is een gewiekste poetster. Plintjes, stopkontakten, knoppen, lampen en alle richeltjes worden door haar zorgvuldig ontdaan van stof of ander spul. Na de overdracht en gezamenlijke lunch, dalen zes Hospitaleros af naar Saint-Jean-Pied-de-Port. Peter blijft daar als enige over en de rest gaat verder met de trein naar Bayonne.

Naar Huis.

Een paar dagen later dwaalt hij door Bordeaux en maakt nog net het jaarlijkse wijnfeest mee. Vandaag gaat hij naar het vliegveld van Bordeaux. Voor alle zekerheid is hij wat vroeg en wat er ook gebeurt, is hij vastbesloten om zijn rugzak niet af te geven.

Het wachten kan soms lang duren. Hij leest en observeert de mensen die ook naar Amsterdam gaan. Opeens ziet hij bij de gate dat het vliegtuig vergraving heeft en over een paar uur bij gate 62 te bereiken is. Dan maar weer naar een andere gate die helemaal aan het einde van dit vliegveld ligt. En daar wachten, wachten, wachten. Vijf uren later dan verwacht wordt een mooie, gladde landing ingezet.

Hij is weer thuis en zoals afgesproken ondergaat hij meteen een Coronatest omdat de opvolgende groep Hospitaleros drie personen hebben die zijn besmet.

Gelukkig is de uitslag van die test negatief en met een glaasje Champagne wordt zijn thuiskomst gepast gevierd.

Inpakken en wegwezen.

De koffers worden weer ingepakt en de hotels voor onderweg worden weer gereserveerd. Italië wacht en er is geen tijd te verliezen dus alles wordt als een geplande militaire operatie ingepakt. Nog één nachtje slapen en dan wegwezen. Alles wordt nog een keertje nagelopen alvorens zij kunnen vertrekken.

Tegenvaller 1.

Nog voordat zij in de auto stappen willen zij voor alle zekerheid nog even de Corona-test doen. Margreet is negatief, maar bij hem verschijnt heel langzaam maar duidelijk een tweede streepje. Hij gelooft zijn eigen ogen niet. Hij pakt een nieuwe test en ook daar ontspruit een irritant rood tweede streepje. Het zal toch niet!!!!

Na een tweede kop koffie en na een heleboel gezucht en gesteun komt het woord eruit. "We kunnen niet weg, ik heb Corona". Opnieuw annuleren die hotels.

Meteen maken zij een afspraak met de GGD en alles wordt weer uitgepakt. De burens begrijpen er helemaal niets meer van en al snel is in de hele straat bekend dat hij "HET" heeft. En 's-middags komt de officiële bevestiging van de GGD. Zo positief als het maar kan zijn.

Tegenvaller 2.

Ook al zijn ze voorzichtig en houden zij een werkbare en gepaste afstand, ze wonen toch samen en de kans dat je de ander besmet is bijzonder groot.

Het gesnif en gehoest van Margreet wordt steeds meer en vandaar dat besloten wordt weer naar de GGD te gaan. En wat blijkt?? Ook zij heeft nu Corona.

Wat een gedoe allemaal.

Korte stukjes uit het Libro de Oro 2022

Uit verslag P 4 15 april t/m 29 april

Vanaf twee uur stromen de pelgrims binnen. Eén met hond en een Chinees met een paard Julio. Dat had hij gekocht in Galicië in de buurt van Santiago. Hij komt uit Santiago en wil met het paard naar

China lopen. Zo'n 17.000 kilometer. Hij doet er dan wel twee jaar over.

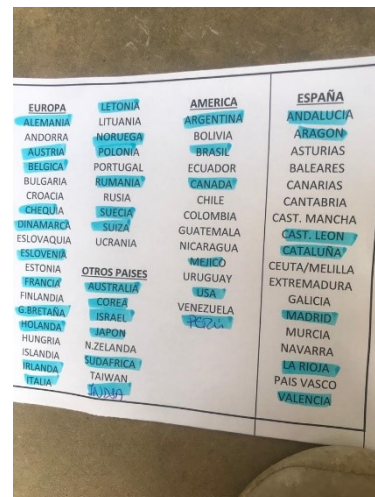
Onze Chinees zit op het bed als we de winterherberg gaan schoonmaken. Hij kan niet bij zijn zadel. Maar toch vertrekt hij met paard rond 10 uur. Rond 11 uur horen we wilde paarden lopen en zien we het paard van de Chinees erachter aan hollen. Later horen we van de Chinees dat in een onbewaakt moment het paard achter de wilde paarden aan ging met de bepakking erop. Hij vindt zijn bepakking terug op de route. Hij slaapt vandaag weer bij ons.

Het paard van de Chinees is weer ontsnapt. Het loopt ergens op de weg. Antonio heeft hem aangeraden een merrie te kopen. Een *meegaander* type! De Guardia Civil lokaliseert het paard en brengt de Chinees er weer naartoe. Een tijdje later komt hij langs met het paard aan een touw. Overigens: In een Spaanse krant heeft ook een stukje gestaan over deze Chinees, die door de Bomberos op het rechte pad gezet is. Hij was volledig de kluts kwijt en liep in de verkeerde richting.

Uit verslag P 5 29 april t/m 13 mei

Ieder zal zich de bagger herinneren die het Genootschap en de Hospitaleros over zich heen hebben gekregen in de groep "Virtuele Albergue-Camino de Santiago". Een Nederlandse dame die vandaag bleef slapen had het ook allemaal op FB gelezen en vond dat er niets van waar was. Ze vond het inderdaad druk, maar stelde vast dat ieder zijn best deed het naar behoren te laten verlopen. Bij

thuiskomst zou ze een positieve post plaatsen. Tja, we zien wel. Tijdens de overdracht vorige week, vernamen we dat de gloednieuwe douches in de winterherberg behoorlijk lekken. Het douche-water loopt richting

de bedden. Er zijn rugzakken die op de grond stonden nat geworden. We concludeerden dat er niet meer gedoucht kon worden, voordat de boel gerepareerd zou zijn. We besloten de douches af te plakken. Na een gesprek van de Jefe met Marisol, en het afplakken van de douches, is de urgentie van het probleem duidelijk geworden. De volgende dag zijn de lekkende douchedeuren

voorzien van een aluminium strip. Probleem opgelost.
Gelukkige hospitaleros en dito pelgrims!!!!

Na de uitstekende lunch in Casa Sabina staat het

binnenplein al aardig vol. Er zijn 180 reserveringen dus de herberg zit al bijna vol. Het nadeel voor ons van zoveel reserveringen is dat je niet weet hoeveel mensen in de wachtrij een

reservering hebben, zodat je de vraag van mensen of je denkt dat ze een bed kunnen krijgen niet kan beantwoorden.

Vandaag onze uitgaansdag, vroeg ontbeten, zodat we vroeg aan de schoonmaak konden. Om 9.30 uur stonden we startklaar om naar de Foz de Lumbier te gaan.

Leuk uitstapje, mooie omgeving en veel vogels gezien, ook veel vale gieren. Na een uurtje weer terug om op tijd te zijn voor het eten.

Uit verslag P 6 13 mei t/m 27 mei

In de Mariamaand komen elke zondag veel mensen uit de omgeving naar Roncesvalles lopen om de speciale mis bij te wonen. Tegen 12 uur kwam er een processie naar de kerk toe, geleid door de prior en gevolgd door mannen met zwarte maskers die een houten kruis op hun rug meedroegen. Het was dus erg levendig vanmorgen op de binnenplaats, voor de kerk en bij de twee restaurants, bovendien was het mooi weer, zonnig met een straffe wind.

De schoonmaak als gewoonlijk, maar wegens de drukte van gisteren hebben we nu – behalve de klus in de Sótano - ook de schoonmaak van de Dependencia erbij gekregen. De nummering van bedden was nog onvolledig, maar dat hebben we gerepareerd. Want de bednummers 3,4,5 en 6 ontbraken in de Dependencia. Door de hoogste nummers 33, 34, 35 en 36 met band te beplakken en deze opnieuw te nummeren met 3 t/m 6 hebben we het probleem opgelost. De specifieke nummering van de bedden in de Sótano ontbreekt op de bedden, maar de pelgrims krijgen wel een bednummer mee op hun ticket. En dat nummer is dan wel weer handig voor de administratie bij de wasserij.

Eind van de middag was er een groep van 58 scholieren onder leiding van ca. 8 docenten die een extra dynamiek gaven aan de sfeer in de herberg. Veel kabaal op de slaapzaal, de kinderen waren erg uitgelaten, uiteindelijk om 10 uur werd het rustig. Het is tien uur als we bij elkaar komen in de keuken. Zoals altijd wordt er gebeld: een welkome gast staat voor de deur. Onze grote vriend Don Valentin. Hij komt erbij zitten, drinkt een borreltje mee en bedankt ons voor al het werk dat we gedaan hebben. Rosi bedankt namens ons Don Valentin voor de mooie rondleidingen en voor de gastvrijheid in Roncesvalles. Zo is het een mooi afscheid.

Uit verslag P 7 27 mei t/m 10 juni

Een wandelende pelgrim van Poolse afkomst is – helaas voor hem – de deur geweigerd, omdat hij geen identiteitspapieren bij zich had. Hij ging kwaad weg en nam de moeite om beide middelvingers op te steken bij het verlaten van het binnenterrein.

Het was even schrikken toen een vrouw ons kwam vertellen dat er een Duitse pelgrim in het gangpad lag, hij was niet goed geworden. Ger ging naar boven kijken wat er aan de hand was. De man bleek bij bewustzijn en kon praten. De diagnose was vrij snel gesteld: de goede man bleek vanaf half 1 niet meer gegeten te hebben en te weinig gedronken en dan wil je wel om half zes in de namiddag onderuitgaan. Een landgenoot heeft hem een vloeibaar energiedrankje gegeven waarna hij zienderogen opknapte.

Willem is vandaag geïnterviewd door een verslaggever van de plaatselijke krant in Valkenswaard. Hij had zijn belangstelling opgeroepen, nadat hij had verteld over het vrijwillige Hospitaleren. Enkele dagen later zou het artikel al te lezen zijn via internet, het is een prachtig verhaal geworden. Als team zijn we er natuurlijk trots op dat we zo naar buiten kunnen treden!

Vandaag zijn er twee bijzondere pelgrims geweest waarvan er eentje onze harten heeft gestolen. Midden in de middag komt er een gezin aan dat met twee fietskarren over voetpaden van de Ibaneta vanuit St. Jean- Pied- de- Port naar Roncesvalles zijn gelopen. Vader, moeder, zoon van 9 jaar, meisje van 4 jaar en een meisje van 18 maanden, allen lopend en opgewekt. Het was gewoon een prachtig gezicht om te zien hoe gedisciplineerd het gezin incheckte, de fietsen opborg en naar de slaappleats ging.

Als je voor het eerst hier bent, kun je wel eens een fout(je) maken. Zo zag Rieneke een persoon zonder rugzak rondlopen bij het fietshok, dus stapte zij er op af om te vragen wat hij hier kwam zoeken. De vermeende pelgrim was slecht geschoren en zag er niet echt verzorgd uit. Toen ze hem vroeg wie hij was kreeg ze als antwoord dat hij de prior was en verantwoording verschuldigd is aan het bisdom Pamplona voor de kerkelijke eigendommen in Roncesvalles. Rieneke heeft toen maar gauw kennis gemaakt met hem om erger te voorkomen. Wij hebben ons best gedaan en kijken terug op een heel fijne tijd met leuke collega's, die erin geslaagd zijn hun opdracht als team op een goede manier in te vullen en er voor de pelgrims onderweg te zijn. Getuige de vele reacties van de pelgrims hebben wij met onze inzet een positieve bijdrage geleverd aan het imago van het Genootschap van Sint Jacob. Gedicht van Ger Beijers:

Vier groentjes en vier met routine
 Werkten van zes tot 's avonds tien
 Voor die boodschap
 Van het Genootschap
 "Ga de pelgrims helpen en bedienen."
 Ze moesten nog aan elkaar wennen
 In Roncesvalles de zaken verkennen
 Dat duurde maar effe
 We hadden een Jefe
 Die liet ons de hele dag rennen.
 Om zes uur gaat de deur open
 Komen pelgrims hun bed uitgekropen
 Er begint dan weer een dag
 Dus gauw maar weer aan de slag
 Ze beginnen zo met fietsen en lopen.
 Denk niet dat er lang wordt gezeten
 Want als we hebben ontbeten
 Wordt er goed gemopt
 Zo nodig gesopt
 En kijken of pelgrims iets hebben vergeten.
 En dan samen een koffie na het douchen of
 verfrissen
 Voordat we aanschuiven aan onze middagdissen
 Iedere dag dit voorrecht
 Keuze genoeg bij elk gerecht

Dit gaan we straks thuis zeker missen.
 Bij de Alberque staan de pelgrims in de rij
 Als ze ons zien, worden ze al blij
 Er wordt ingecheckt
 En vrolijk gebekt
 Hij, soms een groep, soms een zij.
 Ze komen met bergen bagage
 Vervoeren per taxi is een rage
 Fietsen in het hok
 Een rugzak, een stok
 Een bed op de tweede etage.
 De hele dag lopen en staan
 Om tien 's avonds is het gedaan
 De voordeur sluit dicht
 En uit gaat het licht
 Ons gevoel is helemaal voldaan.
 Het was een hele klus voor ons allen
 Die ons reuze is bevallen
 Tot volgende keer
 Want wij komen weer
 Hospitaleren in Roncesvalles.

Uit verslag P 8 10 juni t/m 24 juni

Groep 8 bestaat nu uit 8 personen: we stonden op de lijst met 9 mensen, 2 vielen uit en Peter Stoks is in het gat gesprongen. Helaas is zijn rugzak kwijtgeraakt op de vlucht naar Bordeaux. Dus is hij nog in Bayonne, in afwachting van zijn bagage. Toch moeilijk hoor, even een paar dagen met NIKS op reis!

En nog een calamiteit: Jan werd gerold in de Metro, tijdens de overstap in Parijs. Portemonnee met pasjes en geld: zomaar foetsie. Dus mensen, let op in de Metro, want er wordt echt op ons geloerd door de zakkenrollers!!!! Ook belangrijk is om nog in Frankrijk zelf aangifte te doen, dus niet te wachten tot Spanje. Hoorden we van de Gendarmerie in Saint Jean-Pied-de-Port. Vandaag nog warmer dan gisteren. De meeste pelgrims komen uitgeput aan. Maar er zijn altijd uitzonderingen. Zoals een Koreaan die in vijf uur vanaf Saint Jean-Pied-de-Port naar hier liep, met 22 KG op zijn rug en in een temperatuur die inmiddels was opgelopen tot 34 graden. En, en

passant, nog allerlei rommel opruimde onderweg. En dan dat hondje dat vanuit Orisson was meegelopen met een Duitse pelgrim. Het mocht natuurlijk niet naar binnen, maar werd toch vele malen gesignaleerd in de

gangen van de Albergue. En er net zo hard weer uitgeknikkerd.

Vandaag rond de 35 graden, dus een hele klus voor onze pelgrims. Bij een van de Spaanse pelgrims steeg de warmte dusdanig naar het hoofd, dat ie temidden van een groepje verontwaardigde dames in het verkeerde bed belandde, en niet meer van wijken wilde weten. Gevolg: veel bombarie en uiterst tactisch manoeuvreren door Peter. Waardoor de man toch naar een ander bed vertrok. De Spanjaarden waren wel bezig vandaag: een grote groep van zeven probeerde luidkeels voor te dringen bij de inschrijfbalie. Dit keer was het Daniel die ze in toom hield.

Uit verslag P 9 24 juni t/m 8 juli

De overdracht van Equipo 8 op 9 begint precies op tijd in de bibliotheek. De uitzwaaiende groep trakteert ons op koffie/thee en heerlijke taart. We volgen het draaiboek en daarmee verloopt de overdracht gesmeerd. We krijgen de beste wensen mee voor twee positieve weken. Dank!

An ontvangt een pelgrim met Alzheimer, die zijn compagnon kwijt is, deze laatste is nog onderweg. Hij is ook zijn bed-ticket kwijt en kan zich het bednummer niet meer herinneren. Zijn tas met kleren is hij ook kwijt. Met Sherlock Holmes kwaliteiten vindt An het bednummer en hij wordt van een Roncesvalles hoodie voorzien.

De gezondheid laat wat te wensen over. An had gehoest, Rudy was al een paar dagen verkouden en Marion was ook verkouden geworden. Besloten werd toch even op Covid te testen, en meteen bleek dat helaas An positief testte. Grote schrik! Meteen allemaal testen, en Rudy bleek ook positief. Allemaal de maskers op meteen. Slaapkamers werden herverdeeld. Marion ging naar bed. Even afwachten hoe we ons allemaal voelen de komende dagen.

An en Rudy willen ondanks alles toch meehelpen. De enige mogelijkheid is de Laundry. Het blijkt een gouden greep getuige het aantal wasjes dat zij samen hebben verwerkt. Net geen record (op 1 was na) maar toch een eervolle vermelding.

Marion doet haar best om snel weer op de been te zijn. Wij hopen voor haar het beste.

Woensdag 29 juni 2022

De Corona in onze groep heeft toch wat te weeg gebracht.

Jefe An en ik testen, zondag 26 juni, positief. Een dag later test Marion positief. Wat te doen?

Niemand weet het dus want er zijn vooralsnog geen richtlijnen uit de "Werkgroep Hospitaleren".

De beslissing An en Rudy mij in de wasserij te laten werken wordt dubbel onthaald. De wasserij blijft open maar de kans dat we pelgrims en andere

groepsleden besmetten blijft bestaan. Ze werken wel zo safe mogelijk, maar toch...

Om de onrust in het appartement 2de verdieping weg te nemen, beslist Marion te verhuizen naar de Winterherberg.